

62015CJ0269

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

26. října 2016 (*1)

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 4 — Věcná působnost — Srážky ze zákonných starobních důchodů a z jakékoliv další doplňkové výhody — Článek 13 — Určení použitelných právních předpisů — Bydliště v jiném členském státě“

Ve věci C-269/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hof van Cassatie (kasační soudní dvůr, Belgie) ze dne 18. května 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 8. června 2015, v řízení

Rijksdienst voor Pensioenen

proti

Willemu Hoogstadovi,

za přítomnosti:

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení A. Borg Barthet, vykonávající funkci předsedy senátu, E. Levits a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

—

za belgickou vládu M. Jacobs a L. Van den Broeck, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s N. Bonbledem a A. Percym, advocaten,

—

za Evropskou komisi G. Wilsem a D. Martinem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 13 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatnění systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998 (Úř. věst. 1998, L 209, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1408/71“).

2

Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Rijksdienst voor Pensioenen (Národní důchodový úřad, dále jen „NDÚ“) a panem Willemem Hoogstadem ohledně srážek z kapitálu doplňkových důchodů vyplaceného W. Hoogstadovi v únoru 2008.

Právní rámec

Unijní právo

3

V souladu s článkem 1 nařízení č. 1408/71

„[...]

j)

se „právními předpisy“ rozumí pro každý členský stát právní a správní předpisy a jiná ustanovení a všechna ostatní prováděcí opatření, současná i budoucí, týkající se odvodů a systémů sociálního zabezpečení uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2, nebo zvláštních nepřispěvkových dávek uvedených v čl. 4 odst. 2a.

Tento výraz nezahrnuje ustanovení stávajících nebo budoucích smluv, ať již se jich týkalo či netýkalo rozhodnutí ústředních orgánů, které je učinilo závaznými nebo rozšířilo jejich rámec. Pokud však tyto smlouvy:

i)

slouží k provedení povinného pojištění stanoveného právními nebo správními předpisy uvedenými v předchozím pododstavci

nebo

ii)

zakládají systém, který řídí stejná instituce, jako je ta, která řídí systémy zřízené právními a správními předpisy uvedenými v předchozím pododstavci,

může dotyčný členský stát toto omezení kdykoli zrušit prohlášením, ve kterém upřesní systém takové povahy, na který se toto nařízení vztahuje. Prohlášení se oznamuje a zveřejňuje podle článku 97.

[...]"

4

§lánek 4 odst. 1 nařízení ?. 1408/71 stanoví:

„[Toto] nařízení se vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se těchto oblastí sociálního zabezpečení:

a)

dávky v nemoci a mateřství;

b)

dávky v invaliditě, včetně těch, jež jsou určeny k udržení nebo zlepšení výdělečné schopnosti;

c)

dávky ve stáří;

d)

dávky pozůstalým;

e)

dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání;

f)

pohřebné;

g)

dávky v nezaměstnanosti;

h)

rodinné dávky.“

5

§lánek 13 uvedeného nařízení zní takto:

„1. S výhradou §lánek? 14c a 14f podléhají osoby, na které se vztahuje toto nařízení, pouze právním předpisem jediného státu. Tyto právní předpisy se určují v souladu s touto hlavou.

2. S výhradou §lánek? 14 až 17:

[...]

f)

osoba, která již nadále nepodléhá právním předpisem členského státu, aniž by se na ni začaly

vztahovat právní předpisy jiného členského státu v souladu s pravidly stanovenými ve výše uvedených písmenech nebo v souladu s jednou z výjimek nebo zvláštních pravidel stanovených v člácích 14 až 17, podléhá právním předpisům členského státu, na jehož území má bydliště, v souladu pouze s ustanoveními uvedených právních předpisů.“

6

Článek 33 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Instituce členského státu příslušná pro vyplácení důchodu, která uplatňuje právní předpisy stanovící srážky příspěvků placených důchodcem pro krytí dávek v nemoci a mateřství, je oprávněna provést tyto srážky, vypočítané v souladu s uvedenými právními předpisy, z vyplácených důchodů v takovém rozsahu, aby náklady na dávky podle článků 27, 28, 28a, 29, 31 a 32 nesla instituce uvedeného členského státu.“

Belgické právo

7

Podle čl. 191 prvního pododstavce bodu 7 wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (zákon ze dne 14. července 1994 o povinném zdravotním a nemocenském pojištění, v úplném znění, Belgisch Staatsblad ze dne 27. srpna 1994, s. 21524, dále jen „zákon ze dne 14. července 1994 v úplném znění“), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v povodním řízení:

„[Srážka ve výši 3,55 %] se provede ze zákonných starobních a pozůstalostních důchodů nebo z každé jiné výhody rovnocenné podobnému důchodu, jakož i z každé výhody, která má doplnit takový důchod, i když tento nebyl ještě nabyt a přiznán, buď na základě právních a správních ustanovení či stanov nebo na základě ustanovení, která vyplývají z pracovní smlouvy, podnikových pravidel nebo kolektivní smlouvy podniku či odvětví. Tato srážka se rovněž provede z výhody rovnocenné důchodu nebo doplňující důchod, která je poskytována nezávislému zaměstnanci na základě kolektivního závazku nebo individuálního slibu důchodu převzatého podnikem.“

8

Článek 3a koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 191, eerste lid 1, 7°, van de wet betreffende de de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (královský výnos k provedení čl. 191 prvního pododstavce bodu 7 zákona ze dne 14. července 1994 o povinném zdravotním a nemocenském pojištění, v úplném znění) ze dne 15. září 1980 (Belgisch Staatsblad ze dne 23. září 1980, s. 10869), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v povodním řízení, zní:

„Vyřídění v měsíčních částkách uvedené v čl. 2 odst. 1 se provede nejdříve po uplynutí kalendářního roku, během kterého byly důchody a doplňkové výhody vyplaceny. Nicméně vyřídění výhod poskytnutých jednorázově osobám, které ještě nejsou důchodci, v měsíčních částkách platí rovněž pro další roky, které zbývají do dosažení běžného důchodového věku příjemce těchto výhod. Případný zůstatek může být vrácen až po zjištění [NDÚ], že souhrnná hrubá částka důchodů a doplňkových výhod je nižší než nejnižší částka.“

9

Podle čl. 68 odst. 1 wet houdende sociale bepalingen (zákon o sociálních ustanoveních), ze dne 30. března 1994 (Belgisch Staatsblad ze dne 31. března 1994, s. 8866, dále jen „zákon ze dne

30. března 1994“), ve znění použitelném v době rozhodné z hlediska skutečností v povodním řízení, je třeba rozumět:

„[...]

c)

„doplňkovou výhodou“ každou výhodu, která má doplňovat důchod uvedený v písmenu a) nebo b) – i když tento důchod nebyl nabyt a přiznán buď na základě správních a správních ustanovení či stanov nebo na základě ustanovení, která vyplývají z pracovní smlouvy, podnikových pravidel nebo kolektivní smlouvy podniku či odvětví, bez ohledu na to, zda je tato výhoda poskytována pravidelně či v kapitálové formě.

Za doplňkové výhody ve smyslu písm. c) jsou rovněž považovány:

penze definované v písmeni a), 1, vyplácené v kapitálové formě;

všechny výhody vyplácené osobě, bez ohledu na její postavení, při provedení individuálního slibu důchodu [...]

10

Článek 68 odst. 5 druhý a pátý pododstavec zákona ze dne 30. března 1994 zní:

„Belgická instituce příslušná pro vyplácení doplňkové výhody, která se po 31. prosinci 1996 vyplácí ve formě kapitálu, jehož hrubá výše přesahuje 2478,94 eura, provede při výplatě tohoto kapitálu z úřední povinnosti srážku ve výši 2 % hrubé výše kapitálu.

[...]

Pokud se při první výplatě konečné částky zákonného důchodu, ke které dojde po platbě kapitálu, jeví procento srážky k provedení podle odst. 2 nižší než procento srážky, která byla provedena na kapitálu, [NDÚ] vrátí příjemci částku rovnající se rozdílu mezi výší srážky z kapitálu a částkou získanou vynásobením téhož kapitálu procentem srážky prováděné na základě odst. 2. Pokud k úhradě dojde po šesti měsících po dni první platby konečné částky zákonného důchodu, [NDÚ] dluží ze zákona příjemci úroky z prodlení z vrácených částek. Tyto úroky, jejichž sazba se rovná 4,75 procentních bodů ročně, začíná běžet od prvního dne měsíce, který následuje po uplynutí šestiměsíční lhůty. Král může upravit sazbu těchto úroků z prodlení.“

Spor v povodním řízení a předběžná otázka

11

W. Hoogstad, který je nizozemským státním příslušníkem, byl v době od 1. listopadu 1996 do 31. prosince 2004 zaměstnán u belgického zaměstnavatele, který mu přispíval na dva doplňkové důchody. Poté co ukončil profesní dráhu, usadil se W. Hoogstad v polovině roku 2007 v Irsku se svou manželkou, která je státní příslušnicí tohoto ílenského státu.

12

Když W. Hoogstad v únoru roku 2008 dosáhl věku 60 let, byl mu vyplácen kapitál z obou doplňkových důchodů.

13

V Belgii byl dotčený kapitál p?edm?tem dvou srážek. První srážka ve výši 3,55 % byla provedena na základ? ?l. 191 prvního pododstavce bodu 7 zákona ze dne 14. ?ervence 1994 v úplném zn?ní ve prosp?ch Národního ústavu pojišt?ní pro p?ípad nemoci a invalidity, jehož úkolem je rozd?lovat výnos mezi orgány odpov?dné za režim zdravotního pojišt?ní. Druhá srážka ve výši 2 % byla p?iznána NDÚ na základ? ?lánku 68 zákona ze dne 30. b?ezna 1994, aby se posílila solidarita mezi r?znými kategoriemi d?chodc? (solidární p?ísp?vek) a výhledov? zavedly selektivní úpravy ve prosp?ch nejnižších d?chod?.

14

Žalobou ze dne 31. prosince 2009 požadoval W. Hoogstad vrácení ?ástek, o které takto p?išel, a to z d?vodu, že v okamžiku vyplacení uvedeného kapitálu nepodléhal belgickým právním p?edpis?m v oblasti sociálního zabezpe?ení.

15

Rozsudkem arbeidsrechtbank Brussel (pracovní soud v Bruselu, Belgie) ze dne 28. ?ijna 2011, bylo Národnímu ústavu pojišt?ní pro p?ípad nemoci a invalidity a NDÚ uloženo vrátit sražené ?ástky. NDÚ poté, co bylo zamítnuto jeho odvolání u arbeidshof Brussel (pracovní soudní dv?r v Bruselu, Belgie), podal kasa?ní opravný prost?edek.

16

NDÚ uvádí, že kapitálové platby z dopl?kových d?chod? W. Hoogstadovi byly provedeny na základ? režim?, které nejsou považovány za „právní p?edpisy“ ve smyslu ?l. 1 písm. j) prvního pododstavce na?ízení ?. 1408/71, a že tento kapitál tedy nespadá do v?cné p?sobnosti tohoto na?ízení. Srážky provedené z dopl?kových d?chod? tudíž nejsou neslu?itelné s ?l. 13 odst. 1 tohoto na?ízení.

17

Za t?chto okolností se Hof van Cassatie (Kasa?ní soudní dv?r, Belgie) rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žnou otázku:

„Musí být ?l. 13 odst. 1 na?ízení ?. 1408/71 vykládán v tom smyslu, že brání srážce takového p?ísp?vku, jako je srážka provedená podle ?l. 191 odst. 1 bodu 7 zákona ze dne 14. ?ervence 1994 v úplném zn?ní a solidární p?ísp?vek dlužný podle ?lánku 68 zákona ze dne 30. b?ezna 1994 o sociálních ustanoveních, z dávek poskytovaných z belgických režim? dopl?kových d?chod?, které nejsou právními p?edpisy ve smyslu ?l. 1 písm. j) prvního pododstavce tohoto na?ízení, jestliže jsou penzijní dávky dlužné oprávn?né osob?, která nemá bydlišt? v Belgii a podle ?l. 13 odst. 2 písm. f) téhož na?ízení podléhá právním p?edpis?m o sociálním zabezpe?ení v ?lenském stát?, ve kterém bydlí?“

K p?edb?žné otázce

K p?ípustnosti

18

Úvodem belgická vláda uvádí, že žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce je nep?ípustná, protože p?edkládající soud vychází z nesprávného p?edpokladu, podle kterého srážky z dávek poskytovaných z belgických režim? dopl?kových d?chod? jsou definitivní a neumož?ují vrácení. P?itom jelikož byly p?vodn? sražené ?ástky pln? vráceny, není již požadovaný výklad skute?n?

užitečný pro vyřešení sporu dotčeného ve věci v povodním řízení.

19

Podle ustálené judikatury přísluší pouze vnitrostátnímu soudu, kterému byl spor předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání svého rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Proto, jestliže se položené otázky týkají výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (viz zejména rozsudky ze dne 15. března 2000, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, bod 20, jakož i ze dne 25. října 2012, Folien Fischer a Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, bod 25).

20

Odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v povodním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také když Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz zejména rozsudky ze dne 22. března 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 27, jakož i ze dne 28. února 2012, Inter-Environnement Wallonie a Terre wallonne, C-41/11, EU:C:2012:103, bod 35).

21

Tak tomu ale v projednávané věci není, jelikož předkládající soud jasně uvedl důvody, prož položil předběžnou otázku, a odpověď na tuto otázku potřebuje pro účely vyřešení sporu, který mu byl předložen.

22

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce musí být z toho důvodu považována za přípustnou.

K věci samé

23

Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1408/71 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v povodním řízení, která stanoví srážku sociálního příspěvku z dávek pocházejících z režimů doplňkových důchodů, i když příjemce těchto doplňkových důchodů nemá bydliště v tomto členském státě a podléhá na základě čl. 13 odst. 2 písm. f) tohoto nařízení právním předpisům sociálního zabezpečení členského státu, ve kterém bydlí.

24

Aby byla předkládajícímu soudu poskytnuta užitečná odpověď na tuto otázku, je třeba úvodem připomenout, že podle čl. 1 písm. j) prvního pododstavce nařízení č. 1408/71 se „právními předpisy“ rozumí pro každý členský stát právní a správní předpisy a jiná ustanovení a všechna ostatní prováděcí opatření, současná i budoucí, týkající se odvětví a systému sociálního zabezpečení uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2 tohoto nařízení.

25

Výraz „právní předpisy“ nicméně v souladu s druhým pododstavcem čl. 1 písm. j) nezahrnuje

ustanovení stávajících nebo budoucích smluv, a? již se jich týkalo ?i netýkalo rozhodnutí orgán? ve?ejné moci, které je u?inilo závaznými nebo rozší?ilo jejich oblast p?sobnosti.

26

I když ze samotného znění p?edběžné otázky vyplývá, že dávky poskytované z režim? dopl?kových d?chod?, ze kterých má prosp?ch W. Hoogstad ve v?ci v p?vodním ?ízení, „nejsou právními p?edpisy ve smyslu ?l. 1 písm. j) prvního pododstavce na?ízení 1408/71“, nic to nemění na tom, že p?ísp?vek vybíraný z t?chto režim? dopl?kových d?chod? m?že spadat do p?sobnosti tohoto na?ízení.

27

Soudní dv?r již totiž rozhodl, že pojem „právní p?edpisy“ se vyzna?uje širokým obsahem, který zahrnuje všechny druhy právních a správních p?edpis? p?ijatých ?lenskými státy, a je t?eba jej chápat tak, že se týká všech vnitrostátních p?edpis? použitelných v dané oblasti (rozsudek ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C?623/13, EU:C:2015:123, bod 32).

28

V této souvislosti Soudní dv?r up?esnil, že ur?ující skute?ností pro ú?ely uplatnění na?ízení ?. 1408/71 je p?ímá a dostate?ná relevantní souvislost mezi dot?eným ustanovením a zákony, které upravují odv?tví sociálního zabezpe?ení vyjmenovaná v ?lánku 4 na?ízení ?. 1408/71 (rozsudky ze dne 18. kv?tna 1995, Rheinhold & Mahla, C?327/92, EU:C:1995:144, bod 23; ze dne 15. února 2000, Komise v. Francie, C?34/98, EU:C:2000:84, bod 35; ze dne 15. února 2000, Komise v. Francie, C?169/98, EU:C:2000:85, bod 33, a ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C?623/13, EU:C:2015:123, bod 23).

29

Okolnost, že je ur?itý odvod kvalifikován vnitrostátními právními p?edpisy jako da?, nevylu?uje, že s ohledem na na?ízení ?. 1408/71 tentýž odvod m?že být považován za odvod spadající do p?sobnosti tohoto na?ízení (rozsudek ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C?623/13, EU:C:2015:123, bod 24 a citovaná judikatura).

30

Dále Soudní dv?r rozhodl, že odvody, které nezat?žují p?íjmy z výd?le?né ?innosti a náhradní p?íjmy pracovník?, avšak základem pro jejich výpo?et jsou p?íjmy z majetku, mohou spadat do p?sobnosti tohoto na?ízení, je-li zjištěno, že výnos z t?chto odvod? je ur?en p?ímo a specificky k financování ur?itých odv?tví sociálního zabezpe?ení v dot?eném ?lenském stát? (rozsudek ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C?623/13, EU:C:2015:123, bod 28).

31

Ke stejnému záv?ru je t?eba dospět v p?ípad? takových odvod?, jaké jsou dot?ené ve v?ci v p?vodním ?ízení, které zat?žují režimy dopl?kových d?chod?, jelikož výnos z t?chto p?ísp?vk? je ur?en p?ímo a specificky k financování ur?itých odv?tví sociálního zabezpe?ení v dot?eném ?lenském stát?.

32

Tento výklad je mimoto podporován cílem sledovaným nařízením ?. 1408/71, jakož i zásadami, na nichž je toto nařízení založeno.

33

Za účelem zajištění volného pohybu pracovníků v Evropské unii při uplatnění zásady rovného zacházení s pracovníky s ohledem na různé vnitrostátní právní předpisy totiž nařízení ?. 1408/71 zavedlo v hlavě II koordinační systém, který upravuje zejména určení právních předpisů použitelných na zaměstnance a osoby samostatně výdělečně činné, jež za různých okolností využívají práva na volný pohyb (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 3. dubna 2008, Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, bod 20; ze dne 3. března 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, body 25 a 28, jakož i ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 34).

34

Úplnost tohoto systému kolizních norem má za následek, že je zákonodárci každého členského státu odňata pravomoc urvat libovolný rozsah působnosti a podmínky použití vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o osoby, na něž se vztahují, a pokud jde o území, na němž vnitrostátní právní předpisy zakládají účinky (rozsudky ze dne 10. července 1986, Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, bod 14; ze dne 5. listopadu 2014, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, bod 54, a ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 35).

35

V tomto ohledu čl. 13 odst. 1 nařízení ?. 1408/71 stanoví, že osoby, na které se vztahuje toto nařízení, podléhají pouze právním předpisům jediného členského státu, což tedy vylučuje, s výhradou případně stanovených v článcích 14c a 14f, jakoukoli možnost souběhu několika vnitrostátních právních předpisů pro totéž období (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. května 1977, Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, bod 11, a ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 36).

36

Cílem zásady použití právních předpisů jediného členského státu v oblasti sociálního zabezpečení je vyhnout se potížím, které mohou vyplynout ze současného použití několika vnitrostátních právních předpisů, a odstranit nerovné zacházení, které by pro osoby pohybující se v rámci Unie vyplývalo z částečného či úplného souběhu použitelných právních předpisů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. února 2000, Komise v. Francie, C-34/98, EU:C:2000:84, bod 46, ze dne 15. února 2000, Komise v. Francie, C-169/98, EU:C:2000:85, bod 43, a ze dne 26. února 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 37).

37

Zásadou použití právních předpisů jediného členského státu se nicméně řídí jen situace, na které odkazují čl. 13 odst. 2, jakož i články 14 až 17 nařízení ?. 1408/71, v rozsahu, v němž určují kolizní normy, které je třeba použít v různých případech.

38

Od doby, kdy nařízení Rady (EHS) ?. 2195/91 ze dne 25. června 1991 (Úř. věst. L 206, s. 2), kterým se mění nařízení ?. 1408/7, zavedlo do čl. 13 odst. 2 nařízení ?. 1408/71 písm. f), se zásada použití právních předpisů jediného členského státu uplatňuje rovněž na zaměstnance,

kteří definitivně ukončili profesní činnost.

39

V projednávané věci je třeba uvést, že v souladu s ustanoveními čl. 13 odst. 2 písm. f) nařízení č. 1408/71 podléhá W. Hoogstad jako důchodce s bydlištěm v Irsku právním předpisům v oblasti sociálního zabezpečení tohoto členského státu, a jiný členský stát tedy vzhledem k tomu nemůže uplatnit, pokud jde zejména o dávky doplňkových důchodů, právní předpisy zavádějící příspěvky, které mají přímou a dostatečně relevantní souvislost se zákony, které upravují odvčtví sociálního zabezpečení vyjmenovaná v čláunku 4 nařízení č. 1408/71.

40

Toto zjištění nemůže být vyvráceno ustanoveními čláunku 33 nařízení č. 1408/71, podle nichž je členský stát oprávněn vybírat od důchodce příspěvky na zdravotní pojištění, pokud nese náklady na odpovídající dávky.

41

Článek 33 nařízení č. 1408/71 totiž musí být vykládán s odkazem na články 27, 28 a 28a oddílu 5 kapitoly I nařízení, která se použije na práva důchodců a jejich rodinných příslušníků, které se týkají situací, ve kterých důchodce pobírá důchod nebo penzi na základě právních předpisů dvou nebo více členských států, nebo situací, ve kterých důchodce pobírá důchod na základě právních předpisů jediného členského státu, ale nemá právo na dávky v zemi svého bydliště (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. června 2000, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, bod 26).

42

Z existence hmotněprávních pravidel týkajících se práv důchodců, která nejsou v každém případě použitelná na doplňkové důchody, které se zakládají na ustanoveních smluv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. ledna 1992, Komise v. Francie, C-57/90, EU:C:1992:10, bod 20) tedy nelze vyvodit, že srážky sociálních příspěvků z takových doplňkových důchodů jsou slučitelné se zásadou použití právních předpisů jediného členského státu uvedenou v čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1408/71.

43

S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1408/71 brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která stanoví srážku příspěvků, které mají přímou a dostatečně relevantní souvislost se zákony, které upravují odvčtví sociálního zabezpečení vyjmenovaná v čláunku 4 tohoto nařízení, z dávek pocházejících z režimů doplňkových důchodů, i když příjemce těchto doplňkových důchodů nemá bydliště v tomto členském státě a podléhá na základě čl. 13 odst. 2 písm. f) téhož nařízení právním předpisům v oblasti sociálního zabezpečení členského státu, ve kterém bydlí.

K nákladům řízení

44

Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložением jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

Článek 13 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatnění systému sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, která stanoví srážku příspěvků, které mají přímou a dostatečnou relevantní souvislost se zákony, které upravují odvčtví sociálního zabezpečení vyjmenovaná v článku 4 nařízení č. 1408/71, ve znění změn, z dávek pocházejících z režimů doplčkových důchodů, i když příjemce těchto doplčkových důchodů nemá bydliště v tomto členském státě a podléhá na základě čl. 13 odst. 2 písm. f) téhož nařízení, ve znění změn, právním předpisům v oblasti sociálního zabezpečení členského státu, ve kterém bydlí.

Podpisy.

(*1) – Jednací jazyk: nizozemština.